

De ærede Medlemmer, der derfor ligeoverfor disse 3 Forslag, dette Forslag og de to næste paa Dagsordenen staaende, ville naae en Afslutning af disse Forhold idag, skulde følge mit Raad og stemme for Dagsordenen; de derimod, som ville hævde deres pure Negtelsesstandpunkt uden mindste Hensyn til, hvad Resultatet vil blive, skulde følge det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), og saa kunde de Herrer, der følge ham, godt have in mente, at de saa ere temmelig sjikre paa at faae de andre to til at løbe bagefter ad den Vej. Lykke paa Reisen, jeg overlader det ganske til det ærede Hing, jeg skal ikke komme videre ind paa den Sag, jeg har forberedt mig forsaavidt. — Det ærede Medlem, Ridderen for sine Meddirektørers Velighed paa disse Baner, det ærede Medlem for Grenaa (Bønløkke), tror jeg ikke behøver at tale i saa høie Toner. Jeg har ikke sigtet hverken ham eller hans Kolleger for Mangel paa Velighed, det er aldrig faldet mig ind, og jeg begriber ikke, hvad den Patos skulde til. Eror det ærede Medlem, at vi skulde være forpligtede til at købe disse Baner, fordi Sngen har sigtet dem for Uærlighed? Nei, det gaar jeg ikke ind paa, jeg lader mig ikke stufte af en saadan Motivering.

Høgsbro: Det ærede Medlem for Kolbing (Berg) viser, som bekendt, oftere en stor Skarpsindighed for at udfinde Bevæggrunde for, hvad andre Medlemmer her maatte mene, men det er ikke altid, at denne Skarpsindighed finder det Rette, og jeg vil sige det ærede Medlem, at her tager han fuldstændig fejl. Jeg har ikke garanteret ham andre Stemmer end min egen, og dernæst har jeg ikke havt nogen af de Hensigter, som han har tillagt mig. Mit Onske er ganske simpelt, at dette Lovforslag maatte vises tilbage, og kan det ske ved Hjælp af en Dagsorden, hvorved der ikke foregribes Noget for Fremtiden, skal jeg med Fornøielse gaa med dertil. Jeg har blot ikke hørt, at et eneste Medlem her i Salen har sagt, at de kunde gaa med til at stemme for en Dagsorden som den, det ærede Medlem har foreslaaet, men at de ikke vilde gaa med til at stemme for en Negtelse af Sagens Overgang til 2den Behandling. Hvis jeg virkelig fik den Tro, som det ærede Medlem har, at flere Medlemmers Stilling var en saadan, var det meget muligt, at jeg ogsaa kunde befemme mig til at stemme for Dagsordenen; thi i dette Ord „betimelig“ behøver der maafte ikke at lægges Andet, end at man i dette Dieblik ikke vil stemme for Sagens Fremme, og hvis den en anden Gang kommer for, kan man atter finde det ubetimeligt at stemme derfor. Det kan vel være muligt; men jeg troede ikke, at der var andre Medlemmer, som havde en saadan Betænkelse ved at stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling, at de ikke vilde gjøre det, uden at de fik Ordet „betimelig“ hængt ved; jeg

veed idetmindste ikke, hvorfra det ærede Medlem har sin Kundskab, thi af Forhandlingen her i Salen kan han ikke have den.

Kjør: Det er kun en fort Bemærkning, jeg vil gjøre. Det ærede Medlem vil belære mig om, at jeg kan være vis paa baade at faae det større og det mindre Onde. Sa, desværre, det kan jo være, jeg tør ikke bestemme modsigende det; men i hvert Fald tror jeg, at det vil være et probat Middel til at imødegaa det større Onde, naar vi bruge Statskassens Penge saavel til Erhvervelsen af de private Jernbaner som til at bygge nye. Jeg har selv i Sinde at stemme baade for dette Forslag og for de to andre, og kommer der flere frem, er jeg belavet paa ogsaa at stemme for dem. Kunde vi blive saaledes ved, var det dog muligt, at der kunde komme en Tid, hvor man ikke var slet saa rundaandend paa de militære Omraader. Nu vil jeg give det ærede Medlem Medhold i, at naar Statens Interesser fordrer det, kan Statskassen gaa ind paa at lide store Tab. Det er fuldkommen rigtigt. Men nu blive vi paany uenige; thi jeg erkjender paa ingen Maade, at de store Udgifter til Militærvæsenet ere i Statens Interesse, saaledes som det ærede Medlem vil have det. Evertimod, jeg tror, at disse Udgifter ere lige det Modfatte af Statens Interesse. Man kan mene om Jernbaner, hvad man vil, saa tror jeg dog, at man skal indrømme, at de gjøre Nytte ikke alene for den Egn, hvorigjennem de gaa, men jeg tør vel tilføje for det hele Land. Gjøve de ikke dette, var det ubesindigt af os, at vi i sin Tid gave vor Stemme til disse Anlæg. Vi kunne ikke tilfødsætte denne Betragtning og sige, at Staten har ikke Interesse i denne eller hin Jernbane; thi efter min Mening har Staten Interesse i hvilken som helst Bane, den være nok saa lokal og lille og ligge i nok saa fjernt en Egn af Riget. Men jeg skal indrømme, at det ikke er saa stort et Spørgsmaal som det militære, men derfor heldigvis heller ikke saa farligt. Det er derfor, at jeg stiller mig, som jeg har sagt, overfor dette Spørgsmaal, at vi derved muligen kunne blive fri for det større Onde. Om det vil lykkes, maa Tiden vise. I alt Fald har jeg hørt et æret militært Medlem, der har været villigt stemt mod Statens Overtagelse af de sjællandske Jernbaner, i en privat Samtale sige ganske uforbeholdent: Nu har det lange Udgifter med Kjøbenhavns Befæstning fra Landstiden, naar vi skulle til at bruge vore Penge til at købe de sjællandske Jernbaner. Hvis jeg ikke før har været overtødet om det Rigtige i min Anskuelse, fik jeg nu en Følelse af, at den var fuldstændig rigtig, og jeg agter fremdeles at blive det Princip tro, hvad enten jeg kan blive fri for det større Onde eller ikke.

Berg: Den ærede sidste Talers-Logik ska jeg ikke komme ind paa, jeg forstaar den aaben-